ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 14.10.2020 г.
COM(2020) 954 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

Оценка за 2020 г. на напредъка на държавите членки в прилагането на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност и във внедряването на почти нулевоенергийни сгради и на равнища на оптимални разходи във връзка с минималните изисквания за енергийните характеристики в ЕС в съответствие с Директива 2010/31/ЕС относно енергийните характеристики на сградите

1. Въведение

Настоящият доклад за напредъка е представен от Комисията в съответствие с член 24, параграф 3 от Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност, изменена с Директива (ЕС) 2018/2002 („Директивата за енергийната ефективност“ или „ДЕЕ“), и в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) 2018/1999 относно управлението. Това е последният доклад в съответствие с ДЕЕ, тъй като член 24, параграф 3 няма да се прилага от 1 януари 2021 г. Всички доклади за напредъка в различни области на политиката за енергийна ефективност ще бъдат заменени от доклада по член 35 от Регламент (ЕС) 2018/1999.

Тъй като в настоящия доклад са обхванати две задължения за докладване, той има различен формат в сравнение с предишните години. Освен това в него се съдържат: i) нов доклад относно сградния сектор, т.е. информация относно увеличаването на броя на почти нулевоенергийните сгради (ПНЕС) в съответствие с член 9, параграф 5 от Директива 2010/31/ЕС относно енергийните характеристики на сградите („Директива относно енергийните характеристики на сградите“, или „ДЕХС“); и ii) кратка справка относно актуалните равнища на оптимални разходи във връзка с минималните изисквания за енергийните характеристики на сградите в съответствие с член 5, параграф 4 от Директива 2010/31/ЕС.

Докладът следователно се основава главно на: i) информацията, предоставена в годишните доклади, представени от държавите членки през 2020 г.[1]; ii) докладите за изчисляването на оптималните разходи, представени от държавите членки през 2018 и 2019 г.[2]; и iii) допълнителна важна информация, свързана със сградния сектор.

Докладът за енергийната ефективност за 2019 г.[3], приет по-рано тази година, обхваща данните от Евростат до 2018 г., като по време на публикуването на настоящия доклад не са налични нови данни[4]. По тези причини в настоящия доклад няма промени по отношение на анализа на напредъка към постигане на целите за 2020 г. в сравнение с предишния доклад, поради което този анализ не е повторен. Вместо това е възприет подход, ориентиран в по-голяма степен към бъдещето, като е разгледан напредъкът към постигане на целите за 2030 г.

2. Резюме на констатациите

В доклада е направен преглед на ЕС—28 и са обхванати данни и допълнителна информация до 2018 г. В анализа на напредъка към постигане на целите за 2030 г. са разгледани държавите от ЕС—27.

---

[1] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/targets-directive-and-rules/national-energy-efficiency-action-plans_bg

[2] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/energy-performance-of-buildings/energy-performance-buildings-directive/eu-countries-2018-cost-optimal-reports_bg?redir=1

[3] COM(2020) 326 final

[4] Преразгледаните данни от Евростат (последно извлечение от юли 2020 г.) се различават незначително от данните, използвани в доклада за 2019 г., и не променят анализа, представен в настоящия доклад.

Основните констатации са изложени по-долу.

- През 2018 г. първичното енергопотребление намалява с 0,6 % в сравнение с 2017 г. Крайното енергопотребление нараства с 0,1 % спрямо предходната година. Дори и така, и двата показателя са над зададената траектория за целите за 2020 г.
- През 2018 г. енергопотреблението продължава да се определя от икономическия растеж.
- Схемите за задължения за енергийна ефективност все още са ефективен инструмент за постигане на икономии на енергия. Макар че съвкупният напредък към постигането на кумулативни икономии съгласно член 7 от ДЕЕ през 2018 г. изглежда достатъчен, дванадесет държави членки най-вероятно няма да постигнат своите цели.
- Частичните и предварителните данни за 2020 г. показват, че въздействието на извънредното положение във връзка с COVID-19 е повлияло значително върху търсенето на енергия. В резултат на това целите за енергийна ефективност за 2020 г. може да бъдат постигнати, въпреки че приложените преди кризата мерки са били недостатъчни. Това обаче се очаква да бъде временна ситуация, тъй като намаляването на енергопотреблението не е постигнато чрез структурни мерки. Без целенасочени мерки в областта на климата с икономическото възстановяване енергопотреблението ще се върне на равнищата преди извънредното положение във връзка с COVID-19.
- Повечето държави членки въведоха подхода за оптимални разходи по подходящ начин и го използваха, за да определят минимални изисквания за енергийните характеристики на нови и съществуващи сгради и ПНЕС.
- Делът на ПНЕС от общия строителен пазар се е увеличил, но изискванията за ПНЕС в повечето държави все още са по-малко амбициозни от целевите показатели на Комисията от 2016 г. Повече от половината държави членки обаче са определили много по-амбициозни изисквания за ПНЕС в сравнение с равнищата на оптимални разходи за нови сгради.

3. Напредък към постигане на целта за енергийна ефективност на ЕС

3.1. Цели на ЕС—28 за 2020 г.

Съгласно преразгледаните данни от Евростат за 2018 г.[5] крайното енергопотребление[6] в ЕС—28 намалява с 5,9 % — от 1 194 милиона тона нефтен еквивалент (Mtoe) през 2005 г. на 1 124 Mtoe през 2018 г. Това все пак е 3,5 % над целта за крайното енергопотребление през 2020 г. от 1 086 Mtoe. През 2018 г. крайното енергопотребление се увеличава с 0,1 % в сравнение с предходната година. Първичното

[5] https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/4956218/Energy-Balances-April-2020-edition.zip/69da6e9f-bf8f-cd8e-f4ad-50b52f8ce616

[6] Показателите от енергийните баланси на Евростат в съответствие с методиката до 2018 г. (КЕП за периода 2020—2030 г. и ПЕП за периода 2020—2030 г.) се използват за наблюдение на напредъка към постигане на целите за енергийна ефективност на Европа за 2020 г.

енергопотребление[7] в ЕС—28 намалява с 9,8 % — от 1 721 Mtoe през 2005 г. на 1 552 Mtoe през 2018 г. Това е 4,6 % над целта за 2020 г. от 1 483 Mtoe. След три години на увеличение, през 2018 г. е регистриран спад на първичното електропотребление от 0,6 % спрямо предходната година. Тенденцията през 2018 г. и за двата показателя е над линейна траектория спрямо целите за 2020 г.

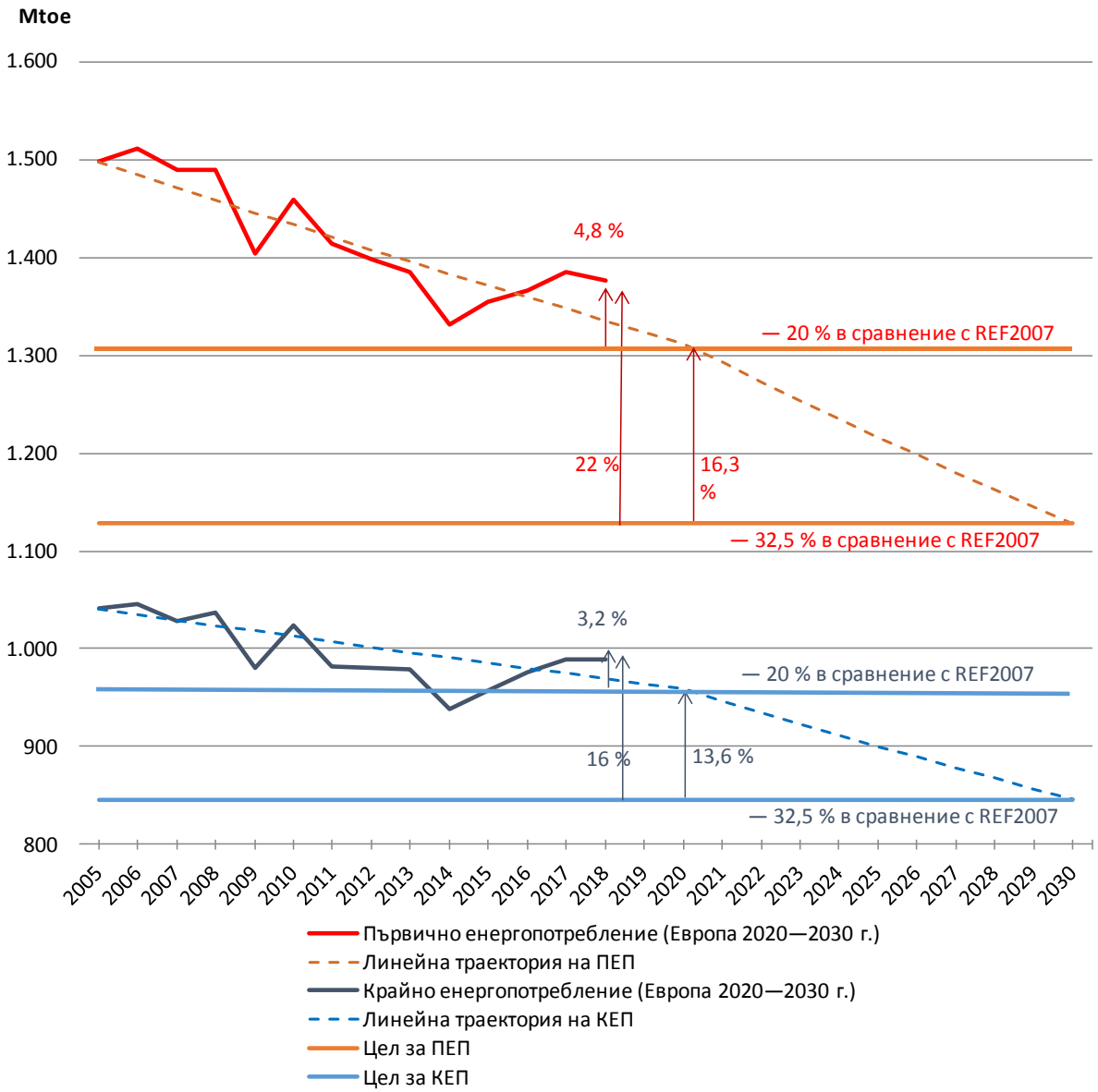
През 2018 г. по-високо енергопотребление се наблюдава основно в транспорта (увеличение от +1,0 % спрямо предходната 2017 г.) и в промишлеността (увеличение от +0,8 %). От друга страна, намалява енергопотреблението в жилищния сектор (-1,7 %) и в сектора на услугите (-1,4 %)[8].

3.2. Цели на ЕС—27 за 2030 г.

Недостатъчният напредък до 2018 г. към постигането на целите за 2020 г. има отрицателни последици и по отношение на усилията, необходими за постигане на целите за 2030 г.[9] Поради настоящите различия в степента на постигане на целите разликата спрямо целите за 2030 г. е по-голяма от очакваното и възлиза на 22 % за първичното енергопотребление и 17 % за крайното енергопотребление (фигура 1). В допълнение оценката на националните планове в областта на енергетиката и климата (НПЕК)[10] за целия ЕС показва недостатъчна колективна амбиция по отношение на националния принос. Поради това държавите членки ще трябва да увеличат значително своите усилия през следващото десетилетие, за да се постигнат целите за 2030 г. за подобрение с поне 32,5 %. Това е от особено значение, ако възстановяването след COVID-19 доведе до връщане на предишните равнища на енергопотребление. В допълнение по-високите амбиции в областта на климата, обявени в Плана във връзка с целта в областта на климата за 2020 г.[11], изискват и значително по-големи усилия в областта на енергийната ефективност, надхвърлящи текущите равнища на целите за 2030 г. (намаление с 36—37 % на крайното енергопотребление и намаление с 39—41 % на първичното енергопотребление).

Фигура 1: Напредък към постигане на целите за 2030 г. на равнище ЕС—27

[7] Пак там 6.
[8] Няма промени в развитието в конкретни сектори спрямо предишния доклад. За допълнителна информация вж. глава 5 от Доклад за напредъка за 2019 г. COM(2020) 326 final.
[9] След Брексит целите за енергийна ефективност за 2030 г. ще обхващат 27 държави членки.
[10] COM(2020) 564 final
[11] COM(2020) 562 final

Източник: Данни от Евростат, собствени изчисления на ГД „Енергетика“

3.3. Въздействие на COVID-19 върху енергопотреблението до момента

Въздействието на COVID-19 върху енергопотреблението през 2020 г. ще бъде значително. През първото тримесечие на 2020 г. потреблението на газ в ЕС намалява с 5 % в сравнение с първото тримесечие на 2019 г., главно поради ограничените нужди от отопление, дължащи се на: i) меките климатични условия през зимата; ii) намаляващата употреба на газ в производството на електроенергия; и iii) въвеждането на ограничителни мерки през март, довели до намаляване на БВП и по-малко търсене на газ от страна на промишлеността[12]. През първото тримесечие на 2020 г. потреблението

[12] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/quarterly_report_on_european_gas_markets_q1_2020.pdf

на електроенергия в ЕС спада с 3,2 % спрямо предходната година, също повлияно от мекото време през първата половина на референтния период и въвеждането на свързаните с COVID-19 ограничения. Тъй като голяма част от населението прекарва повече време у дома, потреблението на електроенергия за битови нужди се увеличава. Това увеличение обаче не компенсира значителния спад в търсенето от търговските и промишлените сектори[13]. В резултат на това потреблението на електроенергия през месеците, в които бяха в сила ограничителните мерки, е значително по-ниско в сравнение със същите месеци на предходната година (с 4,3 % през март, 11,8 % през април, 10,5 % през май и 7,6 % през юни)[14].

Потреблението на електроенергия в транспорта също намалява до безпрецедентни равнища в резултат на ограничителните мерки. Съгласно Международната агенция по енергетика до края на март 2020 г. потреблението в пътния транспорт в Европа спада до 38 % от равнището си през 2019 г. Цялостният спад в дейностите, свързани с пътния транспорт, в световен мащаб води до намаляване на световното търсене на нефт с 57 %[15]. По оценки на Международния форум по транспорта ограниченията на мобилността за възпрепятстване на разпространението на COVID-19 може да доведат до намаляване на товарния транспорт в световен мащаб с 36 % до края на 2020 г.[16] Пътуванията със самолет в определени региони почти са спрели, а авиационната дейност в някои европейски държави е спаднала с над 90 %. До края на август въздушното движение в Европа е намаляло с над 50 % от равнищата от предходната година[17].

4. Напредък към постигане на националните цели за енергийна ефективност

Някои държави членки докладват за преразглеждане във възходяща посока (намаляване на амбицията) на своите национални цели за 2020 г. (Дания, Испания, Унгария). След тези актуализации сборът на националните цели за абсолютно потребление за 2020 г. е 1 536,8 Mtoe за първичното енергопотребление и 1 084,3 Mtoe за крайното енергопотребление. През 2018 г. напредъкът към постигането на индикативните цели (като се приема линейна траектория) е бил недостатъчен в дванадесет държави (Австрия, Белгия, България, Германия, Дания, Ирландия, Испания, Кипър, Нидерландия, Полша, Франция и Швеция) за първичното енергопотребление и в петнайсет държави (Австрия, Белгия, България, Германия, Естония, Ирландия, Литва, Люксембург, Малта, Обединеното кралство, Полша, Словакия, Унгария, Франция и Швеция) за крайното потребление (вж. таблица 3).

Според държавите членки стабилното и растящо крайно енергопотребление през 2018 г. се дължи на икономическия растеж и нарастването на: i) производството/добавената стойност (промишленост); ii) превоза на пътници и товари

[13] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/qr_electricity_q1_2020.pdf
[14] https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200907-1?inheritRedirect=true&redirect=/eurostat/en/news/whats-new
[15] https://www.iea.org/reports/global-energy-review-2020/oil#abstract
[16] https://www.itf-oecd.org/sites/default/files/global-freight-covid-19.pdf
[17] https://www.eurocontrol.int/covid19

(транспорт); iii) броя на домакинствата и на разполагаемия доход (жилищен сектор); и iv) добавената стойност и заетостта (услуги).

5. ДЕЕ — настояща ситуация

5.1. Актуализирани данни относно транспонирането на преразгледаната ДЕЕ

След изменението на ДЕЕ през декември 2018 г.[18] държавите членки са задължени да транспонират новите правила относно схемите за задължения за енергийна ефективност (т.е. новите членове 7, 7а и 7б) до 25 юни 2020 г. До 31 август 2020 г. Комисията получи известия само от тринадесет държави членки (Австрия, Германия, Дания, Испания, Италия, Латвия, Литва, Нидерландия, Полша, Франция, Хърватия, Чехия и Швеция) и от Обединеното кралство. Освен това повечето от тези известия са частични, което означава, че някои разпоредби на директивата все още не са транспонирани или не е съобщено за транспонирането им.

До 25 октомври 2020 г. държавите членки трябва да транспонират също новите правила за измерването и фактурирането (т.е. новите членове 9, 9а, 9б и 9в, 10 и 10а, както и 11 и 11а и новото приложение VIIa. До 31 август още пет държави съобщиха за транспонирането на тези нови правила (Дания, Испания, Италия, Литва и Франция).

Към момента на публикуване на настоящия доклад всички държави членки с изключение на Латвия представиха своите годишни доклади за 2020 г., както се изисква съгласно член 24 от ДЕЕ[19]. Съвместният изследователски център (JRC) ще направи анализ на годишните доклади и ще го представи в отделен документ[20].

5.2. Напредък по член 7 (задължение за икономии на енергия)

Съгласно член 7 държавите членки съобщиха за постигнатите икономии на енергия за периода 2014—2018 г. като част от техния ангажимент за изпълнение на тяхното национално задължение за икономии на енергия за периода 2014—2020 г. В таблица 5 е показан текущият напредък на държавите членки към постигането на кумулативните икономии на енергия, изисквани до 31 декември 2020 г. Обобщено на равнище ЕС, до края на 2018 г. държавите членки са постигнали около 58 % (133,83 Mtoe[21]) от сбора на задълженията за кумулативни икономии в крайното енергопотребление за периода 2014—2020 г. (230,17 Mtoe).

Основното допускане при прогнозирането на вероятността за постигане на изискваните кумулативни икономии на енергия на държава членка до 31 декември 2020 г. е, че всички прилагани мерки на политиката продължават да осигуряват нови годишни

[18] Директива (ЕС) 2018/2002.

[19] Докладите на Хърватия и Португалия бяха представени твърде късно, за да бъдат включени в настоящия анализ.

[20] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. et al. (2020), *Analysis of the annual reports 2020 under the Energy Efficiency Directive* (Анализ на годишните доклади за 2020 г. съгласно Директивата за енергийната ефективност), Технически доклад на JRC.

[21] Тази стойност може да бъде преразгледана, когато са налични данни относно новите икономии, постигнати от Латвия и Португалия през 2018 г.

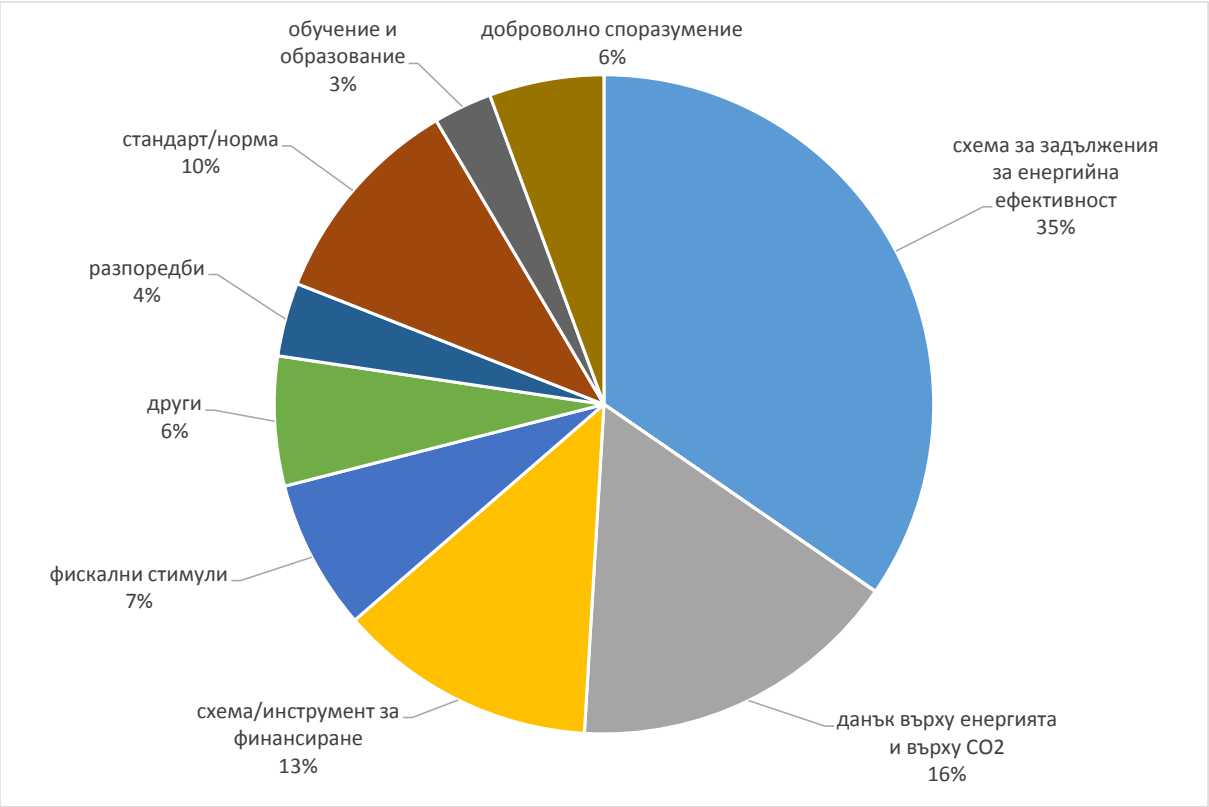
икономии през 2019 и 2020 г., както през 2018 г. Кумулативните икономии на енергия след това се сравняват с изискваните икономии на енергия на държава членка до 31 декември 2020 г.

В таблица 6 са показани прогнозите за вероятността всяка държава членка да постигне изискваните кумулативни икономии на енергия на държава членка до 31 декември 2020 г. В този анализ не са взети предвид евентуалните съображения относно допустимостта, допълнителността и съществеността. Освен това е трудно да се оценят възможните въздействия на извънредното положение във връзка с COVID-19 върху размера на новите годишни икономии, постигнати през 2020 г. Взети са предвид всички икономии на енергия, докладвани от държавите членки.

Има голяма вероятност седем държави членки (България, Литва, Люксембург, Португалия, Румъния, Хърватия, Чешката република) да не постигнат изисквания размер на икономиите на енергия до 31 декември 2020 г., ако не предприемат допълнителни действия. За други пет (Гърция, Естония, Испания, Словения, Швеция) има малка вероятност да постигнат изисквания размер на икономиите на енергия без допълнителни действия. За останалите шестнадесет държави членки е вероятно или много вероятно да постигнат изисквания размер на кумулативните икономии на енергия.

Що се отнася до икономиите на енергия, постигнати чрез всеки вид прилагани мерки на политиката, системите за задължения за енергийна ефективност допринасят за около 35 % от икономиите, докато финансовите схеми допринасят само за около 13 % от икономиите на енергия. На данъците върху енергията и данъците върху CO_2 се дължат 16 % от общите постигнати икономии на енергия.

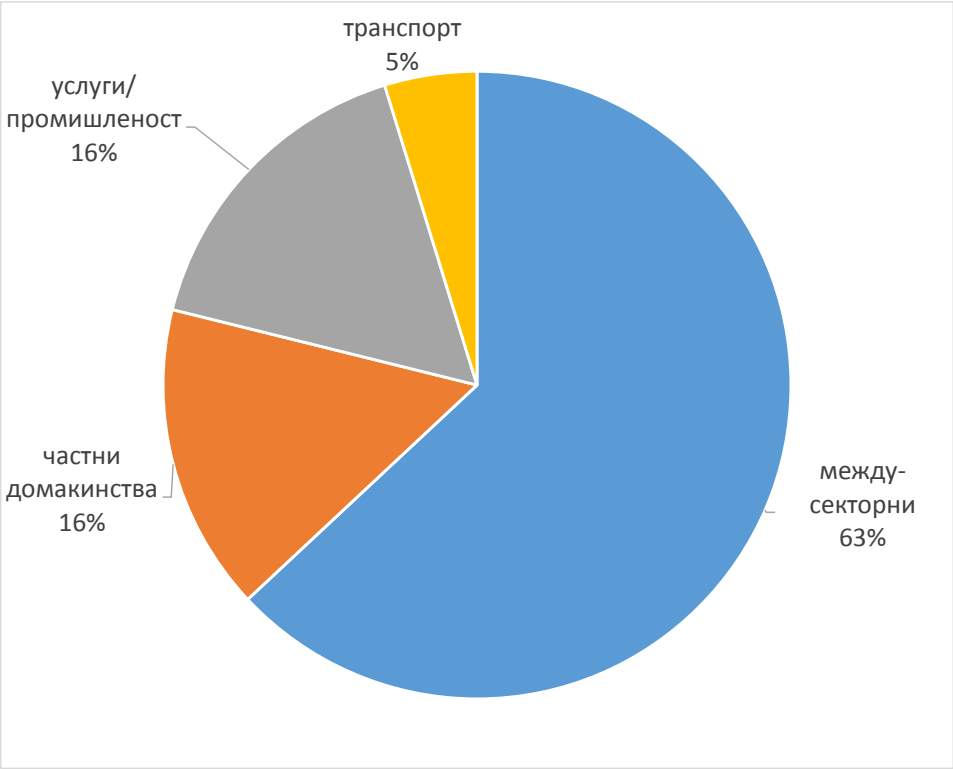
Фигура 2: Дял на отчетените икономии на енергия на равнище ЕС по мерки на политиката

Източник: Собствени изчисления на ГД „Енергетика“ въз основа на националните годишни доклади за 2020 г.

Що се отнася до секторите, засегнати от прилаганите мерки на политиката, най-големият дял на икономия на енергия, отчетен от държавите членки, се дължи на междусекторните мерки, които не може да бъдат отнесени само към един сектор (фигура 3). Повечето мерки (по брой докладвани мерки) са насочени към сектора на услугите и промишлеността, които обхващат повечето предприятия (освен транспортните предприятия) и обществения сектор (освен жилища, собственост на публични органи, които са включени в сектора на частните домакинства).

Фигура 3: Дял на отчетените икономии по сектори

Източник: Собствени изчисления на ГД „Енергетика“ въз основа на националните годишни доклади за 2020 г.

За 2018 г. са докладвани 36 нови мерки съгласно член 7. От тях 10 са били приложени от Румъния и Испания, четири — от Белгия, и три — от Румъния. Почти половината от новите мерки съгласно член 7 попадат в категорията „Фондове, финансови и фискални стимули“ (47,2 %), следвани от „Други мерки“ (мерки, свързани с транспортния сектор, доброволни споразумения и т.н.) (27,8 %), „Разпоредби“ (16,7 %), „Информация, образование и обучение“ (5,6 %) и „Данъчно облагане“ (2,8 %)[22].

5.3. Напредък по член 5 (ролята на образец на сградите, използвани от публични органи)

Равнището на спазване на задълженията за докладване е сходно с това от 2019 г. Шест държави членки не са предоставили изискваните актуализирани данни относно напредъка по член 5 през 2019 г.: Белгия, Румъния, Дания, Франция, Хърватия и Нидерландия (последните четири са съобщили за своите постижения за 2018 г., но не и за 2019 г.).

От всички държави членки с налични доклади, които са избрали стандартния подход[23], само три са постигнали своите годишни цели по отношение на санираната застроена

[22] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. et al. (2020), съч. цит.

[23] Стандартният подход се отнася до мерки за саниране на 3 % от разгънатата застроена площ на отоплявaните и/или охлажданите сгради над 250 m^2, притежавани и ползвани от централна администрация, които не отговарят на минималните енергийни изисквания. Алтернативният подход се

площ. Това са България, Литва и Люксембург. Освен това въз основа на предоставените данни четири държави са изпълнили своите цялостни цели за периода 2014—2019 г. Това са Испания, Италия, Люксембург и Литва. От държавите членки, които са приложили алтернативния подход, само три са постигнали своите годишни цели за икономии на енергия през 2019 г. Това са Австрия, Полша и Словакия. Хърватия и Франция са постигнали целите си за 2018 г. В същото време шест държави предоставиха данни, въз основа на които може да се установи, че са изпълнили цялостната си цел за периода 2014—2019 г. Това са Австрия, Ирландия, Обединеното кралство, Полша, Словакия и Финландия. Франция, Белгия, Хърватия и Нидерландия са изпълнили цялостната си цел за периода 2014—2018 г.

6. Сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия

След приемането на ДЕХС през 2010 г., съгласно която всички обществени сгради трябва да бъдат ПНЕС от 31 декември 2018 г., а всички нови сгради — от 31 декември 2020 г., броят на ПНЕС и на сградите с високи енергийни характеристики в Европа се е увеличил значително от 2012 г. до 2016 г. През този период близо 1,25 милиона сгради са били построени или санирани съгласно стандартите за ПНЕС (или подобни стандарти), като повечето от тях са жилищни. Делът на ПНЕС от общия строителен пазар се е увеличил в ЕС през периода 2012—2016 г. — средно от 14 % през 2012 г. на 20 % през 2016 г.[24]

Изискванията за ПНЕС понастоящем са със 70 % по-амбициозни от националните равнища на оптимални разходи във връзка с минималните изисквания за енергийните характеристики. Това беше постигнато с напредничави законодателни стъпки, предприети през последните 10 години.

Според последната налична информация[25] 23 държави членки понастоящем имат цялостно национално определение за ПНЕС, което е в сила. В останалите държави членки определението за това, какво представлява ПНЕС, все още е в процес на разработване или на преразглеждане. Повечето от дадените определения включват енергиен показател за първично енергопотребление, а дванадесет определения включват задължението минимален дял от търсенето на енергия да бъде покрит от възобновяеми източници. Почти половината държави членки са изготвили енергиен клас или енергиен етикет, еквивалентен на изискванията за ПНЕС. Почти половината държави членки са предоставили изискваните U-стойности за стени, покриви, подове, прозорци и врати.

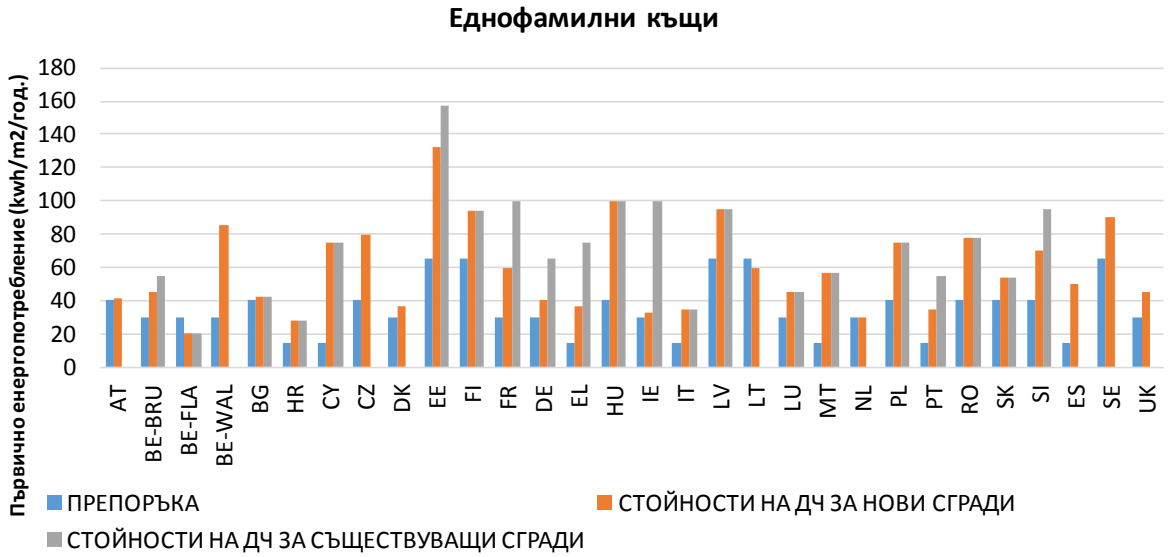
отнася до други икономически ефективни мерки, предприети за постигане на еквиваленти икономии на енергия.

[24] Според задълбоченото проучване на дейностите по енергийното саниране на сградите и увеличаването на броя на ПНЕС в ЕС.
https://ec.europa.eu/energy/studies/comprehensive-study-building-energy-renovation-activities-and-uptake-nearly-zero-energy_bg?redir=1

[25] Информация, предоставена от ДЧ, оценката на JRC и докладите за „Съгласувани действия по ДЕХС“

Що се отнася до нивото на амбиция в определението за ПНЕС, изискванията за стойностите за първично енергопотребление на ПНЕС в повечето държави членки са по-ниски от референтните стойности, препоръчани от Комисията[26], както за жилищните, така и за нежилищните сгради[27].

Фигура 4: Примерно сравнение на определенията за ПНЕС за еднофамилни къщи спрямо препоръчителните референтни стойности на Комисията

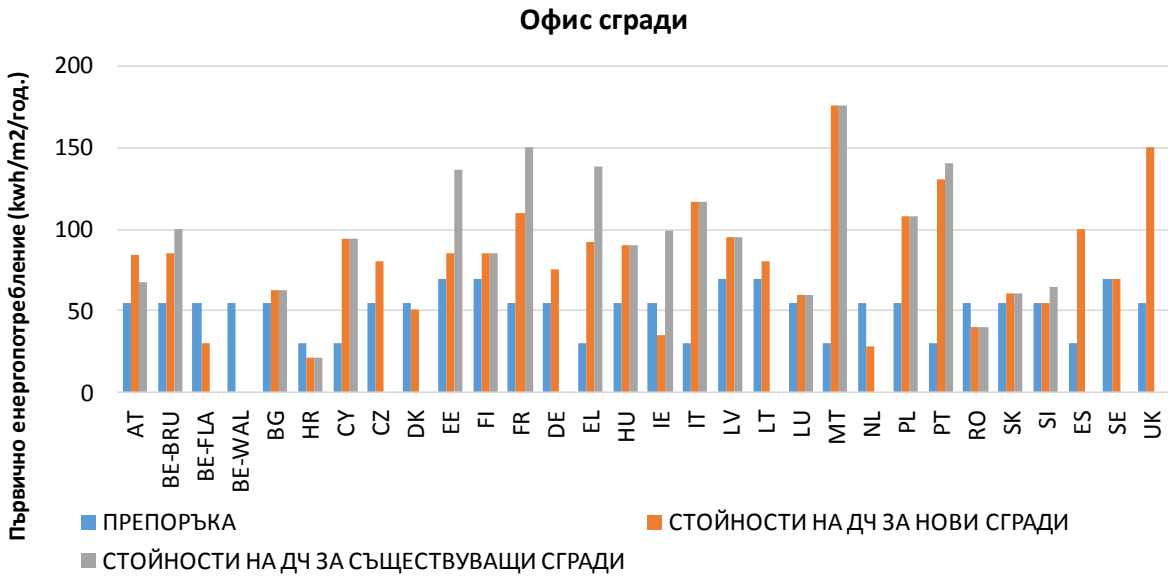

Източник: Собствени изчисления на JRC въз основа на докладите на държавите членки

Фигура 5: Примерно сравнение на определенията за ПНЕС за офис сгради спрямо препоръчителните референтни стойности на Комисията

[26] През 2016 г. Комисията публикува препоръки относно насърчаването на ПНЕС и на най-добрите практики, за да се гарантира, че до 2020 г. всички нови сгради ще са ПНЕС (C/2016/4392).

[27] Важно е да се отбележи, че хетерогенността в климатичните зони и състоянието на сградния фонд на национално равнище, както и различните подходи в методиките за изчисляване, прилагани от държавите членки, не позволяват пълно пряко сравнение. Сравнението във фигури 4 и 5 е примерно и се основава на съответните допускания с цел да се улеснят собствените изчисления на Комисията.

Източник: Собствени изчисления на JRC въз основа на докладите на държавите членки

Повечето държави членки докладваха и за серия от мерки за увеличаване на броя на ПНЕС. Те са предимно: i) регулаторни (енергийни стандарти, определяне на изисквания за ПНЕС, наредби и закони); ii) финансови (субсидии, безвъзмездни средства за саниране, оперативни програми, данъчни стимули); iii) информационни (информационни кампании, брошури и уебсайтове); и iv) образователни (обучения за инженери и архитекти, публикуване на насоки за ПНЕС). Няколко държави членки също така са определили дългосрочни етапни цели за реализацията на ПНЕС.

На пазара за ключови технологии за ПНЕС се забелязват някои положителни признаци. Така например някои държави членки са определили цели — или са приели финансови или фискални мерки — за насърчаване на използването на термопомпи. Това може да доведе до увеличаване на броя на инсталираните термопомпи през следващите години, което от своя страна ще доведе до значително намаляване (10—40 %) на цената на термопомпите в Европа до 2050 г. Някои държави членки предоставят и стимули за по-широка употреба на котли на биомаса, което може потенциално да доведе до намаляване на тяхната цена с 10—20 % до 2050 г. Очаква се цената на системите за възстановяване на топлината също да намалее значително (с 35—60 %) до 2050 г. Освен това се очаква цените на слънчевите колектори да спаднат с 20—50 %, а на фотоволтаичните елементи да намалеят с 40—60 % в рамките на същия период. Значението на съхранението на енергия ще се увеличи в близко бъдеще, а според прогнозите цените на стационарните акумулатори ще спаднат с около 65 %.

Също така изглежда очевидно, че ПНЕС ще играят значителна роля за облекчаването на екологичните и социалните проблеми, като например енергийната бедност и ценовата приемливост и достъпността на жилищата.[28]

7. Равнища на оптимални разходи във връзка с минималните изисквания за енергийните характеристики на сградите

Съгласно ДЕХС се изисква държавите членки да изготвят изчисления на оптималните разходи на всеки пет години с цел да се проверят и актуализират действащите минимални изисквания за енергийните характеристики на сградите. Държавите членки представиха първите доклади за оптималните разходи през 2013 г., а втората партида доклади — през 2018 г.[29] Цялостната картина от тези доклади показва, че както за новите, така и за съществуващите сгради, изборът на оптимална по отношение на разходите методология е ефективен подход за привеждане на съществуващите национални изисквания за енергийните характеристики към рентабилни равнища от гледна точка на разходите.

За **нови видове сгради** повечето от показателите за оптимални разходи попадат в диапазона между 50 и 100 kWh/m^2 годишно, със средна стойност от 80 kWh/m^2 годишно за жилищния сектор и 140 kWh/m^2 годишно за нежилищния сектор. Присъщите глобални разходи за достигането на тези равнища са често по-ниски от 1 500 EUR/m^2 — средно 925 EUR/m^2 за жилищния сектор и 800 EUR/m^2 за нежилищния сектор.

За **съществуващи видове сгради** повечето от показателите за оптимални разходи попадат в диапазона между 75 и 175 kWh/m^2 годишно, със средна стойност от 130 kWh/m^2 годишно за жилищния сектор и 180 kWh/m^2 годишно за нежилищния сектор. Тук глобалните разходи обикновено са по-ниски от 600 EUR/m^2 — средно 500 EUR/m^2 за жилищния сектор и 385 EUR/m^2 за нежилищния сектор.

Таблица 1: Средни равнища на оптимални разходи за нови и съществуващи сгради по климатични условия

Климат	**Нова еднофамилна къща**		**Нова многофамилна къща**		**Нова офис сграда**		**Нова друга нежилищна сграда**	
	Първично енергопотребление	Глобални разходи [EUR/m^2]	Първично енергопотребление	Глобални разходи [EUR/m^2]	Първично енергопотребление	Глобални разходи [EUR/m^2]	Първично енергопотребление	Глобални разходи [EUR/m^2]

[28] Тъй като ниската енергийна ефективност на жилищата е основен рисков фактор за енергийната бедност, ПНЕС може да изиграят положителна роля, по-специално във връзка със социалните жилища, както и в сегменти от пазара на частните жилища, в които преобладават домакинствата с нисък или с по-нисък среден доход, стига (все още) да са в състояние да си позволят да живеят в тези жилища.

[29] През 2016 г. Комисията публикува доклад за напредъка на държавите членки към достигане на равнища на оптимални разходи във връзка с минималните изисквания за енергийните характеристики (COM/2016/0464 final). ГД „Енергетика“ анализира и оцени изчисленията за 2018 г. със съдействието на JRC. Обобщаващият доклад е в процес на публикуване: Zangheri, P. et Al., Assessment of 2nd cost optimal calculations in the context of the EPBD (Оценка на вторите изчисления на оптималните разходи в контекста на ДЕХС), JRC 2020 г.

	[kWh/m^2/год.]		[kWh/m^2/год.]		[kWh/m^2/год.]		[kWh/m^2/год.]	
Студен	77	1 882	62	2 076	66	1 681	120	2 481
Умерен	83	590	80	551	130	591	176	558
Топъл	81	887	105	698	221	648	423	607
Климат	**Съществуваща еднофамилна къща**		**Съществуваща многофамилна къща**		**Съществуваща офис сграда**		**Съществуваща друга нежилищна сграда**	
	Първично енергопотребление [kWh/m^2/год.]	Глобални разходи [EUR/m^2]	Първично енергопотребление [kWh/m^2/год.]	Глобални разходи [EUR/m^2]	Първично енергопотребление [kWh/m^2/год.]	Глобални разходи [EUR/m^2]	Първично енергопотребление [kWh/m^2/год.]	Глобални разходи [EUR/m^2]
Студен	183	643	77	303	78	336	122	236
Умерен	112	524	124	460	136	412	268	392
Топъл	161	500	148	467	175	396	775	808

Източник: Собствени изчисления на JRC въз основа на докладите на държавите членки

Във връзка с това сравнение е интересно да се отбележи, че в почти всички случаи първичното енергопотребление, свързано с равнищата на оптимални разходи, е по-ниско в регионите със студен климат. Глобалните разходи обикновено са по-ниски в регионите с топъл и умерен климат, но има някои изключения (съществуващи многофамилни сгради и офис сгради). Това навежда на мисълта, че в регионите с по-студен климат изискванията са по-строги и по-високите равнища на енергийни характеристики са свързани с повече инвестиции.

Сравнението на равнищата на оптимални разходи между двете изчисления от 2013 и 2018 г. показва, че държавите членки са определили по-амбициозни стойности през 2018 г. за почти всички видове сгради.

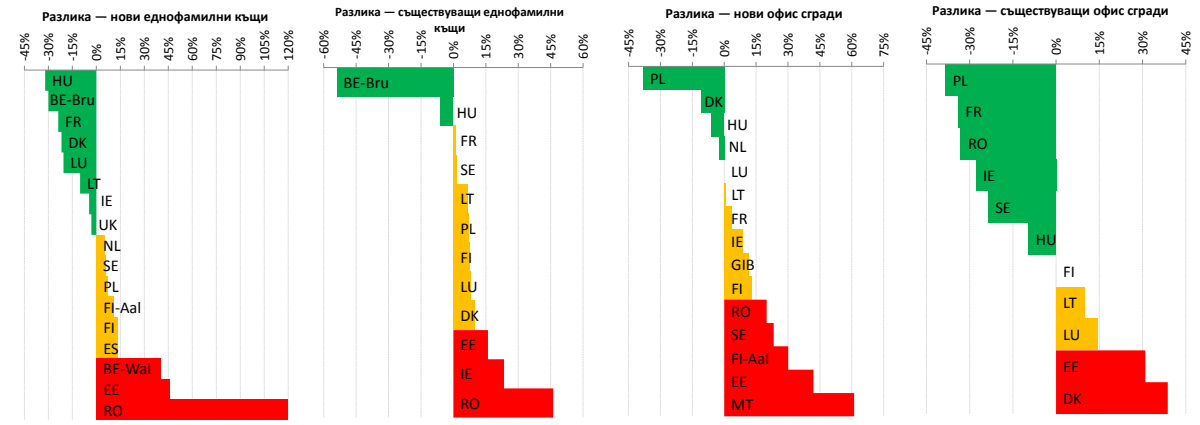
Таблица 2: Средно намаление на равнищата на оптимални разходи, произтичащо от изчисленията въз основа на докладите на държавите членки от 2013 и 2018 г. за нови и съществуващи сгради

Средно за държавите членки	Нова еднофамилна къща	Нова многофамилна къща	Нова офис сграда	Съществуваща еднофамилна къща	Съществуваща многофамилна къща	Съществуваща офис сграда
	-23 %	-23 %	-17 %	-17 %	-21 %	-9 %

Източник: Собствени изчисления на JRC въз основа на докладите на държавите членки

В зависимост от вида на сградата или на разглеждания компонент само в три или четири държави членки се наблюдават разлики, по-големи от 15 %[30].

Фигура 6: Установени разлики между изчислените равнища на оптималните разходи и действащите изисквания

Източник: Собствени изчисления на JRC въз основа на докладите на държавите членки

Резултатите, представени във фигурите по-горе, не са напълно съпоставими, тъй като държавите членки имат свобода да избират различни опции, отговарящи на условията на националния пазар (напр. използване на различна макроикономическа или финансова перспектива).

Що се отнася до сравнението между равнищата на оптимални разходи и най-новите определения за ПНЕС, цялостната картина е доста благоприятна. Всъщност почти половината държави членки са въвели изисквания за ПНЕС, които са далеч по-амбициозни от референтните стойности за оптимални разходи, което показва, че има условия да се предприемат стъпки на строителния пазар за подобряване на енергийните характеристики на бъдещия сграден фонд.

8. Заключение

Констатациите от настоящия доклад за напредъка през 2020 г. почти не се различават от тези от предишния доклад. Ако не се вземе предвид въздействието на COVID-19, положените през 2018 г. усилия за икономия на енергия най-вероятно няма да бъдат достатъчни за постигане на целите за 2020 г. Външните фактори като топлата зима и значителният спад в търсенето през 2020 г. поради COVID-19 може да доведат до

[30] Оценката на разликите между изчислените равнища на оптимални разходи и действащите изисквания е най-важната стъпка от цялото изчисление, тъй като тя би следвало да предостави полезни сведения за актуализиране на съществуващите разпоредби за енергийните характеристики. Националните минимални изисквания за енергийните характеристики не следва да бъдат с повече от 15 % по-високи от равнището на оптималните разходи, като следва да бъде изготвен план за намаляване на разликите, които не могат да бъдат напълно оправдани.

постигане на целите за 2020 г., но недостигът на политики ще трябва да бъде компенсиран, за да се изпълнят целите до 2030 г. Освен това предстоящото възстановяване след пандемията се очаква да доведе до повторно увеличаване на търсенето на енергия, като съществува риск прилагането на нови политики и на политиките, обявени в националните планове в областта на енергетиката и климата (НПЕК) и в националните дългосрочни стратегии за саниране, да бъде забавено поради текущата криза.

По тази причина е от изключително значение плановете за възстановяване да включват нови мерки за енергийна ефективност и те да се изпълнят без забавяне. Наред с това, за да бъде постигната по-високата цел в областта на климата до 2030 г. за намаляване на емисиите на парникови газове с поне 55 % спрямо 1990 г., ще е нужна още по-голяма амбиция по отношение на енергийната ефективност. Ще бъде необходимо и по-широко прилагане на принципа „енергийната ефективност на първо място“, за да може пълният потенциал и ползи от икономиите на енергия да бъдат взети предвид в механизмите за възстановяване. Освен това при предстоящия преглед на ДЕЕ ще бъдат разгледани и начини за насърчаване на усилията за енергийна ефективност на равнище ЕС, предвид факта, че колективната амбиция на държавите членки, представена в техните интегрирани планове, не отговаря на необходимите усилия. Прегледът ще бъде подкрепен от законодателната инициатива за устойчиви продукти, която ще има за цел да се разшири подходът за екопроектиране, така че да бъдат включени други продуктови категории.

Изискванията за ПНЕС в повечето държави членки са по-малко амбициозни от референтните стойности, препоръчани от Комисията, както за жилищните, така и за нежилищните сгради. Преди прилагането на нови стандарти за ПНЕС обаче се очаква цените на съответните технологии да намалеят значително, което може да създаде предпоставки за още по-голяма амбиция по отношение на ПНЕС. С предстоящото въвеждане на изисквания за ПНЕС за всички нови сгради от 2021 г. основното предизвикателство пред декарбонизацията на сградния фонд до 2050 г. е да се ускорят текущите бавни темпове на саниране и прилагането на амбициозни минимални изисквания за съществуващите сгради. Видовете сгради, климатичните и финансовите условия се различават значително в държавите членки, поради което са необходими целенасочени мерки, за да се насърчи широкомащабното разпространение на ПНЕС, които са резултат на процес на реновиране. В бъдещите поколения ПНЕС ще бъдат интегрирани интелигентни технологии и решения за цифровизация, като мащабът им ще може да бъде увеличен, така че да бъдат интегрирани на областно равнище, а вниманието и мащабът да бъдат пренасочени от отделни сгради до цялата област.[31] Инициатива за цялостно модернизиране на строителния сектор в рамките на Европейския зелен пакт и националните дългосрочни стратегии за саниране са ключови инструменти за насочване на публично и частно финансиране към проектите за

[31] Saheb, Shnapp,.and Paci (2019), *From nearly-zero energy buildings to net-zero energy districts-Lessons learned from existing EU projects* (От почти нулевоенергийни сгради до нетно нулевоенергийни области — Поуки от съществуващи проекти на ЕС), EUR 29734 EN, Служба за публикации на Европейския съюз, Люксембург; Shnapp, Paci, and Bertoldi, (2020), *Enabling Positive Energy Districts across Europe: energy efficiency couples renewable energy* (Създаване на условия за положителни енергийни области в цяла Европа: енергийната ефективност върви ръка за ръка с възобновяемата енергия), EUR 30325 EN, Служба за публикации на Европейския съюз, Люксембург.

саниране, което ще улесни превръщането на съществуващите сгради в ПНЕС при висока ефективност на разходите.

Комисията приканва Европейския парламент и Съвета да изразят становище относно настоящия доклад за напредъка.

Таблица 3: Общ преглед на колебанията в основните енергийни показатели (част 1) [32]

ДЧ	Тенденция за достигане на целта за 2020 г.		Краткосрочна тенденция		Енергийна интензивност на цялата икономика	Промишленост	Жилищен сектор	
	Тенденция за достигане на целта за 2020 г. при ПЕП за периода 2005—2018 г. спрямо тенденцията при ПЕП за периода 2005—2020 г.	Тенденция за достигане на целта за 2020 г. при КЕП за периода 2005—2018 г. спрямо тенденцията при КЕП за периода 2005—2020 г.	Промяна на ПЕП за 2018 г. спрямо ПЕП за 2017 г. [%]	Промяна на КЕП за 2018 г. спрямо КЕП за 2017 г. [%]	Средногодишна промяна на енергийната интензивност на ПЕП за периода 2005—2018 г. [%]	Средна промяна на енергийната интензивност на КЕП за периода 2005—2018 г. в промишлеността [%]	Средногодишна промяна на КЕП за периода 2005—2018 г. в жилищния сектор на глава от населението с корекции за климата [%]	Средногодишна промяна на КЕП за периода 2005—2018 г. в жилищния сектор на m2 с корекции за климата [%]
EC—28	–	–	-0,6%	0,1%	-2,0%	-1,8%	-0,3%	-1,6%
BE	–	–	-4,6%	0,6%	-2,2%	-0,3%	-1,7%	-1,7%
BG	–	–	0,1%	0,2%	-2,8%	-4,1%	2,3%	-0,9%
CZ	+	+	0,1%	-0,7%	-3,1%	-4,6%	1,5%	-0,2%
DK	–	+	0,4%	0,6%	-2,0%	-2,0%	0,3%	-1,2%
DE	–	–	-2,1%	-1,5%	-2,2%	-1,4%	0,1%	-0,6%
EE	+	–	9,6%	3,4%	-1,0%	-5,5%	1,4%	0,5%
IE	–	–	1,1%	4,7%	-4,1%	-4,1%	-2,0%	-3,1%
EL	+	+	-2,8%	-2,9%	-0,6%	0,4%	-0,7%	-0,3%
ES	–	+	-0,5%	2,4%	-1,6%	-1,6%	0,7%	-1,2%
FR	–	–	-0,1%	-1,3%	-1,7%	-1,2%	0,0%	-1,0%
HR	+	+	-1,8%	-1,1%	-1,7%	-1,3%	0,6%	-1,8%
IT	+	+	-1,1%	1,1%	-1,3%	-2,3%	0,9%	0,3%
CY	–	+	0,5%	-0,3%	-1,4%	-0,7%	5,2%	-1,3%
LV	+	+	5,1%	4,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-1,9%
LT	+	–	2,8%	3,8%	-4,7%	-1,9%	2,2%	-1,5%
LU	+	–	4,0%	4,0%	-3,0%	-1,9%	-1,1%	-2,8%
HU	+	–	-0,1%	0,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-0,5%
MT	+	–	1,8%	6,1%	-4,9%	-0,4%	11,8%	1,6%
NL	–	+	-0,6%	-0,1%	-2,1%	-1,8%	-0,7%	-2,1%
AT	–	–	-3,1%	-2,5%	-1,3%	-0,8%	0,8%	-0,1%
PL	–	–	1,9%	1,4%	-2,7%	-3,7%	1,0%	-0,2%
PT	+	+	-0,7%	2,1%	-1,0%	-1,2%	0,6%	-2,4%
RO	+	+	0,4%	1,1%	-4,3%	-4,6%	1,9%	-3,0%
SI	+	+	-0,8%	0,6%	-2,0%	-2,7%	0,7%	-0,6%
SK	+	–	-2,2%	-0,1%	-4,0%	-4,0%	-0,1%	-1,2%
FI	+	+	2,0%	2,3%	-1,7%	-0,1%	0,5%	-0,9%
SE	–	–	1,3%	-0,6%	-2,5%	-1,1%	-1,0%	-1,1%
UK	+	–	-0,3%	0,7%	-3,0%	-2,8%	-1,9%	-2,3%
Източник и дата на извличане	Евростат6.2020г	Евростат6.2020г	Евростат6.2020г	Евростат6.2020г	Евростат6.2020 г.	Евростат6.2020г	Евростат6.2020 г.	Odyssee7.2020 г.

Знакът „+“ се използва, ако между 2005 г. и 2018 г. държавите членки са понижили първичното и крайното си енергопотребление с по-висок темп от този, който би бил необходим през периода 2005—

[32] Енергийната интензивност на цялата икономика представлява съотношението ПЕП за периода 2020—2030 г. и БВП за 2010 г. За промишлеността и сектора на услугите тя е съотношението между крайното енергопотребление и брутната добавена стойност във верижните обеми (2010 г.). Поради липсата на данни за Малта е използвана номиналната брутна добавена стойност по текущи цени.

2020 г., за да постигнат целите си за първичното и крайното енергопотребление до 2020 г. Знакът „–“ се използва за останалите случаи. КЕП — крайно енергопотребление, ПЕП — първично енергопотребление.

Таблица 4: Общ преглед на колебанията в основните енергийни показатели (част 2)

ДЧ	Услуги	Транспорт			Производство на енергия	
	Средна промяна на енергийната интензивност на КЕП за периода 2005—2018 г. в сектора на услугите [%]	Средна промяна на КЕП за периода 2005—2018 г. в сектора на транспорта [%]	Промяна на дела на влаковете, градските и междуградските автобуси и тролейбусите в превоза на пътници през 2017 г. спрямо 2005 г. [%]	Промяна на дела на железопътния транспорт и вътрешните водни пътища в превоза на товари през 2017 г. спрямо 2005 г. [%]	Средногодишна промяна в производството на топлинна енергия от централи за когенерация за периода 2005—2018 г. [%]	Средногодишна промяна на съотношението генерирана топлинна енергия/потребявано гориво за производство на топлинна енергия за периода 2005—2018 г. [%]
ЕС—28	-1,0%	0,1%	-0,4%	-0,5%	-0,8%	1,7%
BE	-0,4%	0,2%	-2,2%	7,0%	4,1%	2,5%
BG	-0,3%	1,8%	-14,2%	-8,2%	-2,3%	0,9%
CZ	-2,2%	1,2%	1,6%	0,8%	-1,0%	0,6%
DK	-1,4%	0,0%	-2,5%	н.п.	-1,0%	2,9%
DE	-2,2%	0,1%	0,1%	0,8%	0,0%	2,4%
EE	0,1%	1,2%	-3,5%	н.п.	3,3%	0,1%
IE	-4,0%	-0,2%	-0,5%	н.п.	н.п.	3,8%
EL	2,0%	-1,5%	-4,2%	н.п.	1,3%	2,3%
ES	0,6%	-0,9%	-3,3%	н.п.	н.п.	2,0%
FR	-0,5%	0,2%	1,6%	0,6%	-3,5%	0,8%
HR	-0,2%	1,2%	-0,5%	-1,4%	1,1%	4,4%
IT	1,8%	-1,2%	-0,9%	5,4%	1,0%	2,6%
CY	2,2%	0,1%	н.п.	н.п.	67,4%	1,6%
LV	-1,8%	1,0%	-7,9%	н.п.	1,7%	-0,7%
LT	-1,8%	3,5%	-1,4%	-9,9%	-3,9%	9,2%
LU	-0,5%	-0,7%	2,6%	н.п.	2,2%	7,7%
HU	-5,3%	1,5%	-5,8%	-2,0%	-6,6%	0,4%
MT	-0,1%	2,8%	н.п.	н.п.	н.п.	4,8%
NL	-1,6%	-0,3%	2,4%	8,2%	-2,5%	0,5%
AT	-2,5%	0,4%	1,7%	9,8%	2,0%	3,0%
PL	-2,1%	4,9%	-8,9%	-13,5%	-0,9%	0,7%
PT	-0,2%	-0,7%	0,7%	н.п.	3,8%	5,2%
RO	-1,4%	3,4%	-4,2%	0,3%	-4,9%	0,5%
SI	-2,1%	2,6%	-0,8%	н.п.	0,8%	1,9%
SK	-4,4%	1,6%	-3,6%	-7,8%	-0,6%	0,3%
FI	0,3%	0,1%	0,7%	н.п.	-0,7%	1,3%
SE	-2,2%	-0,3%	2,2%	н.п.	2,2%	0,7%
UK	-1,0%	-0,2%	2,1%	-1,6%	н.п.	3,7%
Източник и дата на извличане	Евростат6.2020 г.	Евростат6.2020 г.	Наръчник за 2019 г. на ГД „Мобилност и транспорт“	Наръчник за 2019 г. на ГД „Мобилност и транспорт“	Евростат6.2020 г.	Евростат6.2020 г.

Източник: Евростат (стара методика на енергийните баланси), JRC, Odyssee.

Таблица 5: Общ преглед на докладваните икономии на енергия за 2018 г. съгласно член 7 (в хил. т н.е., ktoe)

	2018 г.			Напредък към постигането на целта			
	Нови икономии	Общо икономии за годината	Кумулативни икономии през 2014—2018 г.	Общо кумулативни икономии, необходими до 2020 г. (обща цел)	Напредък към общите кумулативни икономии, изисквани до 2020 г.	Разчетни годишни икономии, необходими за 2014—2018 г.	2014—2018 г. спрямо разчетните годишни икономии
Австрия	372	1 307	4 032	5 200	78 %	2 786	145 %
Белгия	234	1 176	3 879	6 911	56 %	3 702	105 %
България	32	175	496	1 942	26 %	1 040	48 %
Хърватия*	3	73	248	1 296	19 %	694	36 %
Кипър	77	83	162	242	67 %	130	125 %
Чехия	176	577	1 634	4 565	36 %	2 446	67 %
Дания	173	1 045	3 187	3 841	83 %	2 058	155 %
Естония	88	99	370	610	61 %	327	113 %
Финландия	543	1 377	4 701	4 213	112 %	2 257	208 %
Франция	1 413	5 698	17 429	31 384	56 %	16 813	104 %
Германия	2 950	13 695	28 953	41 989	69 %	22 494	129 %
Гърция	211	474	1 355	3 333	41 %	1 786	76 %
Унгария	131	1 731	1 731	3 680	47 %	1 971	88 %
Ирландия	87	466	1 408	2 164	65 %	1 159	121 %
Италия	3 998	3 998	12 729	25 502	50 %	13 662	93 %
Латвия*			436	851	51 %	456	96 %
Литва	79	152	511	1 004	51 %	538	95 %
Люксембург	9	44	113	515	22 %	276	41 %
Малта	5	17	47	67	71 %	36	132 %
Нидерландия	611	2 274	7 777	11 512	68 %	6 167	126 %
Полша	331	2 977	8 891	14 818	60 %	7 938	112 %
Португалия*			453	2 532	18 %	1 356	33 %
Румъния	59	366	1 343	5 817	23 %	3 116	43 %
Словакия	106	466	1 420	2 284	62 %	1 224	116 %
Словения	38	133	447	945	47 %	506	88 %
Испания	539	2 296	6 958	15 979	44 %	8 560	81 %
Швеция	1 436	1 436	4 654	9 114	51 %	4 883	95 %
Обединено кралство	1 032	5 056	18 469	27 859	66 %	14 924	124 %
Общо	**14 634**	**80 692**	**134 068**	**230 169**	**58 %**	**123 305**	**109 %**

Източник: Информация, докладвана от държавите членки и при необходимост допълнена от изчисленията и разчетите на Комисията.

* За Хърватия, Латвия и Португалия нямаше налични данни за постигнатите през 2018 г. икономии на енергия, които да се включат в анализа. Кумулативните икономии за периода 2014—2018 г. се основават на икономиите на енергия, постигнати през предишните години до 2017 г., но не включват новите икономии за 2018 г.

Таблица 6: Прогнози и вероятност за постигане на целта по член 7 до 31 декември 2020 г. по държави членки*

Сценарий 1 (при съотношение на нови спрямо общи годишни икономии < 40 %)			
Държава членка	Прогнозни икономии в ktoe, ако общите годишни икономии от 2018 г. продължат да се осъществяват до 2020 г. и новите икономии от 2018 г. продължат до 2020 г.	Относително постигане на целите през 2020 г. (прогнозни икономии спрямо целта за икономиите)	Вероятност за постигане на целите
Австрия	7 391	142 %	много вероятно
Белгия	6 700	97 %	вероятно
България	909	47 %	много малко вероятно
Хърватия	399	31 %	много малко вероятно
Чехия	3140	69 %	много малко вероятно
Дания	5 624	146 %	много вероятно
Франция	31 651	101 %	вероятно
Унгария	5 455	148 %	много вероятно
Ирландия	2 513	116 %	много вероятно
Италия	28 721	113 %	много вероятно
Люксембург	218	42 %	много малко вероятно
Нидерландия	13 547	118 %	много вероятно
Полша	15 506	105 %	вероятно
Португалия	846	33 %	много малко вероятно
Румъния	2 192	38 %	много малко вероятно
Словакия	2 564	112 %	много вероятно
Словения	788	83 %	малко вероятно
Испания	12 628	79 %	малко вероятно
Обединено кралство	30 645	110 %	вероятно
Сценарий 2 (при съотношение на нови спрямо общи годишни икономии > 90 %)			
Държава членка	Прогнозни икономии в ktoe, ако новите годишни икономии до 2020 г. са като тези през 2017 г. (жизнен цикъл = 1 година)	Относително постигане на целите през 2020 г. (прогнозни икономии спрямо целта за икономиите)	Вероятност за постигане на целите
Кипър	316	131 %	много вероятно
Естония	546	90 %	малко вероятно
Литва	669	67 %	много малко вероятно
Швеция	7 526	83 %	малко вероятно
Сценарий 3 (при съотношение на нови спрямо общи годишни икономии > 40 %, но < 90 %)			
Държава членка	Прогнозни икономии в ktoe, ако новите годишни икономии до 2020 г. са като тези през 2018 г. (75 % жизнен цикъл >7 години; 25 %	Относително постигане на целите през 2020 г. (прогнозни икономии спрямо целта за икономиите)	Вероятност за постигане на целите

	жизнен цикъл = 1 година)		
Финландия	8 260	196 %	много вероятно
Германия	57 608	137 %	много вероятно
Гърция	2 647	79 %	малко вероятно
Малта	87	129 %	много вероятно

* Всички държави членки са класифицирани съгласно разчетния жизнен цикъл на приложените мерки. Тази оценка е основана на сравнение на процента нови икономии на енергия спрямо общите годишни икономии с цел да се определи очакваният жизнен цикъл на приложените мерки на политиката. Въз основа на оценката бяха разработени три сценария. Когато съотношението на новите икономии спрямо общите годишни икономии е ~1, се приема, че жизненият цикъл на приложената мярка е 1 година (сценарий 1). Ако съотношението е < 40 % (за 2017 г.), се приема, че жизненият цикъл на приложената мярка е по-дълъг от 7 години (сценарий 2). Когато съотношението е по средата, се използва смесен сценарий (сценарий 3). За да се оцени вероятността за постигане на целта, беше приложен следният набор от правила.

Относително постигане на целите през 2020 г.	**Оценка на вероятността**
> 105 %	много вероятно
> 95 %	вероятно
> 75 %	малко вероятно
< 75 %	много малко вероятно